

יומא מד

שחטו וקבל במזרק את דמו, ונותנו למי שהוא ממרס בו על הרוכד הרביעי שבהיכל כדי שלא יקרוש ויקרא פרק טז פסוק יז
וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל:

הבאת ברייתא: תנו רבנן: **וכל אדם לא יהיה באהל מועד יכול אפילו בעזרה - תלמוד לומר באהל מועד.**

אין לי אלא באהל מועד שבמדבר, שילה ובית עולמים מנין? תלמוד לומר **בקדש**.

אין לי אלא בשעת הקטרה, בשעת מתן דמים מנין - תלמוד לומר **בבוא לכפר**.

אין לי אלא בכניסתו, ביציאתו מנין - תלמוד לומר **עצרת**.

וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל - כפרתו קודמת לכפרת ביתו, כפרת ביתו קודמת לכפרת אחיו הכהנים, וכפרת אחיו הכהנים קודמת לכפרת כל קהל ישראל.

שאלת בירור: אמר רב: **אין לי אלא בשעת הקטרה.** מאי משמע?

תשובה: אמר רבא, וכן אמר רבי יצחק בר אבדימי, וכן אמר רבי אלעזר: אמר קרא **וכפר**

בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל איזהו כפרה ששנה לו ולביתו ולאחיו הכהנים ולכל קהל ישראל - הוי אומר זה הקטרת הקטרת.

קושי: וקטורת מכפרת?

תירוץ: אין, דהא תני רבי חנניא: **למדנו לקטורת שמכפרת, שנאמר (במדבר יז) ויתן את**

הקטרת וכפר על העם. ותנא דבי רבי ישמעאל: **על מה קטורת מכפרת - על לשון**

הרע, יבא דבר שבחשאי וכפר על מעשה חשאי.

תנן התם: **פורשין מבין האולם ולמזבח בשעת הקטרה.**

קטורת של כל יום	קטורת של יום הכיפורים
רבי אלעזר	פורשים מהיכל בלבד

קושי: מתיב רב אדא בר אהבה ואמרי לה כדי: **רבי יוסי אומר כשם שפורשין מבין האולם ולמזבח בשעת הקטרה כך פורשין בשעת מתן פר כהן משיח ופר העלם דבר של ציבור, ושעירי עבודה זרה.**

הא מה מעלה יש בין ההיכל לבין האולם ולמזבח?

אלא, שבהיכל פורשין בין בשעת הקטרה ובין שלא בשעת הקטרה, ומבין האולם ולמזבח - אין פורשין אלא בשעת הקטרה

היכל	בין אולם למזבח
הקטרה כל יום	פורשים
מתן דמים	פורשים
בשעת הקטרה	פורשים
שלא שעת הקטרה	אין פורשים

הוה אמינא (ובכך מקשה על ר' אלעזר): **בשעת הקטרה מיהא פרשי, מאי לאו - בשעת הקטרה דלפני לפנים!**

דחיית ההוה אמינא (ובכך תירוץ): לא, בשעת הקטרה דהיכל (ושלא בשעת הקטרה=מתן דמים בקודש הקדשים, לפי רש"י)

קושי: אי הכי, הא מה מעלה ותו לא? הא איכא הא מעלה: דאילו מהיכל פרשי בין בשעת הקטרה דידיה בין בשעת הקטרה דלפני לפנים, ואילו מבין האולם ולמזבח לא פרשי אלא בשעת הקטרה דהיכל!

תירוץ: הא קתני: **אלא שבהיכל פורשין בין בשעת הקטרה (בהיכל) ובין שלא בשעת הקטרה (בקודש הקדשים), ומבין האולם ולמזבח אין פורשין אלא בשעת הקטרה (בהיכל).**

קושי: והא איכא הא מעלה: דאילו מהיכל פרשי בין בקדושה דידיה (של ההיכל, כולל מתן דמים) בין בקדושה דלפני ולפנים (כולל מתן דמים), ואילו מבין האולם ולמזבח לא פרשי אלא בקדושה דהיכל!

תירוץ: אמר רבא: שם פרישה אחת היא.

שעת הקטרה	שלא בשעת הקטרה	
הקטרת קטורת בקודש הקדשים	מתן דמים בקודש הקדשים	אפשרות 1
הקטרת קטורת בהיכל	מתן דמים בקודש הקדשים (לפי רש"י)	אפשרות 2
הקטרת קטורת בהיכל (וגם מתן דמים)	הקטרת קטורת בקודש הקדשים (וגם מתן דמים)	מסקנה

אמר מר: **כך פורשין בשעת מתן פר כהן משיח, ופר העלם דבר של צבור, ושעירי עבודת כוכבים.**
שאלה: מנא לן?

תשובה: אמר רבי פדת: אתיא **כפרה כפרה** מיום הכפורים.

קביעה: אמר רב אדא בר אהבה: שמע מינה מעלות דאורייתא, והכי גמירי להו **פירוש רמב"ן**

מדאורייתא: יש דרגות שונות של קדושה
הלכה למשה מסיני: ההלכות שקשורות לכל דרגה

הוכחת רב אדא לדבריו מסוגייתנו: דאי סלקא דעתך דרבנן - מאי שנא בין האולם ולמזבח - דילמא מיקרו ועיילי, מכולה עזרה נמי נפרשו דילמא מיקרו ועיילי!
דחיית ההוכחה: בין האולם ולמזבח, כיון דלא מפסיק מידי - לא מינכרא מילתא, עזרה, כיון דאיכא מזבח החיצון דמפסיק - מינכרא מילתא.

קביעת רבא מתוך סוגייתנו: אמר רבא: שמע מינה קדושת אולם והיכל חדא מילתא היא, דאי סלקא דעתך שתי קדושות ניהו - אולם גופיה גזירה, וניקום ונגזור גזירה לגזירה?
דחיית דבריו: לא, אולם ובין האולם ולמזבח חדא קדושה היא, היכל ואולם שתי קדושות.

בכל יום היה חותה בשל כסף ומערה בתוך של זהב
טעם להלכה במשנה: התורה חסה על ממונן של ישראל.

והיום חותה בשל זהב ובה היה מכניס.
טעם להלכה במשנה: משום חולשא דכהן גדול.

בכל יום חותה בשל ארבעת קבין ומערה לתוך שלשת קבין, והיום חותה בשלשת קבין, ובה היה מכניס.
רבי יוסי אומר: בכל יום חותה בשל סאה (6 קבים) ומערה בתוך שלשת קבין, והיום חותה בשלשת קבין ובה היה מכניס.

הבאת ברייתא בנושא: תנא: נתפזרו לו קב גחלים - מכבדן לאמה.

תניא אידך	תנא אחד	
קביים	קב	כמה גחלים נתפזרו
קשה: לא רבנן (קב) ולא רבי יוסי 3 (קבים)! תירוץ 1: אמר רב חסדא: רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה היא. דתניא, רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה אומר: בשל קביים היה מכניס תירוץ 2: רב אשי אמר: אפילו תימא רבי יוסי, והכי קאמר: בכל יום היה חותה בשל סאה מדברית (5 קבים ירושלמיות), ומערה לתוך שלשת קבין ירושלמיות.	רבנן - בכל יום חותה בשל ארבעת קבין ומערה לתוך שלשת קבין	התאמה לדעת תנאים

בכל יום היתה כבידה והיום קלה.

הבאת ברייתא להסביר: תנא: בכל יום היתה גלדה עבה, והיום רך.

בכל יום היתה קצרה והיום ארוכה.

הסבר הטעם: מאי טעמא - כדי שתהא זרועו של כהן גדול מסייעתו.

בריייתא שמצינת עוד הבדל: תנא: בכל יום לא היה לה ניאשתיק, והיום היה לה ניאשתיק, דברי בן הסגן.

